

Cartea lui Daniel - Numărul o sută optzeci și șapte

Revelația Leului: De la Panium la Pecetluirea Finală

Jeff Pippenger

2024-04-17

Atunci când Isus descoperă o adevărată profetică pecetluită, El este înfățișat ca Leul din seminția lui Iuda; iar la Cezareea lui Filip, Leul din seminția lui Iuda a început să descopere că „trebuie să meargă la Ierusalim și să pătimească multe din partea bătrânilor, a mai-marilor preoților și a cărturarilor, să fie omorât și a treia zi să învieze din nou”. Aceste adevăruri se armonizează cu solia pe care El a descoperit-o la începutul timpului de pecetluire a celor o sută patruzeci și patru de mii, iar apoi din nou la sfârșitul aceleiași perioade. Aceste adevăruri se armonizează cu solia reprezentată în versetele treisprezece până la cincisprezece din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel.

Atunci când El descoperă acel adevăr celor o sută patruzeci și patru de mii, o face prin metodologia „linie peste linie”, căci acolo se găsesc „cheile” Împărăției lui Dumnezeu. Adevărurile acelea trebuie să fie mâncate, căci ele sunt cheile Împărăției lui Dumnezeu, iar Împărăția lui Dumnezeu trebuie să fie înlăuntrul poporului Său.

І коли фарисеї спитали Його, коли прийде Царство Боже, Він відповів їм і сказав: Царство Боже приходить не примітним чином; і не скажуть: Ось тут! або: Ось там! бо ось, Царство Боже всередині вас. Луки 17:20, 21.

Deivols cred, e tuttina trembla, perquai che i na basta betg da simplamain crair la «vardad». Ella sto daventar ina part da tai sco il nutriment corporal che vegn mangià. En l'istorgia dals versets tredesch fin quindesch il Liun da la stirpa da Giuda rumpa si las vardads colliadas cun la lescha dominicala che vegn baud, e quellas vardads stampon il sigil sin las frunts da las virginas sabias avant che la crisa vegnia. Il Liun da la stirpa da Giuda enconuscheva fitg bain la testimonianza da Matteus chapitel sedesch, e sia visita a Caesarea Philippi era en accord cun la testimonianza da Daniel davart Panium, ed El saveva che l'umbriva da la crusch sut la quala El e ses giuvenal stevan a Caesarea Philippi represchentava l'umbriva da la lescha dominicala futura en l'istorgia da ses pievel dals ultims dis.

De atunci Isus a început să le arate ucenicilor Săi că trebuie să meargă la Ierusalim și să pătimească multe din partea bătrânilor, a preoților celor mai de seamă și a cărturarilor, și să fie omorât, iar a treia zi să învieze. Atunci Petru L-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: Să Te ferească Dumnezeu, Doamne: una ca aceasta să nu Ți se întâmple! Dar El S-a întors și i-a zis lui Petru: Înapoia Mea, Satano: tu Îmi ești o piatră de poticnire; căci gândurile tale nu sunt la lucrurile lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor. Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va voi să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va

găsi. Și ce i-ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Adevărat vă spun că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa. Matei 16:21–28.

Primul lucru — și, prin urmare, pe temeiul regulii primei mențiuni, cel mai important — pe care Isus l-a spus ucenicilor Săi despre suferințele crucii este că ei vor trebui să-și ia propria cruce, dacă aleg să-L urmeze. Sora White afirmă clar că crucea este, de asemenea, jugul. Jugul și crucea sunt simboluri ale voinței personale a omului, și totul depinde de exercitarea corectă a voinței. Puterea care susține templul lui Dumnezeu este un Miel care fusese înjunghiat și atârnat pe un „stâlp”. Mielul care este înjunghiat reprezintă răstignirea naturii inferioare, firești, iar „stâlpul” pe care este atârnată firea moartă este voința. Hristos a oferit exemplul Său despre cum să biruim, ținându-Și întotdeauna voința în supunere față de voința Tatălui Său, iar pentru împlinirea acelei lucrări, El a șezut pe tron împreună cu Tatăl Său. Simbolul biruinței este Mielul înjunghiat, atârnat pe stâlp. Toate aceste adevăruri sunt asociate în mod direct cu cei reprezentați ca Petru.

Către Philadelphia, reprezentată de cortul din Exeter, se afirmă:

Celui qui vaincra, je ferai de lui une colonne dans le temple de mon Dieu, et il n'en sortira plus; j'écirai sur lui le nom de mon Dieu, et le nom de la cité de mon Dieu, la nouvelle Jérusalem, qui descend du ciel d'auprès de mon Dieu; et j'écirai sur lui mon nom nouveau. Que celui qui a des oreilles entende ce que l'Esprit dit aux Églises. Apocalypse 3:12, 13.

Cel ce biruiește, așa cum a biruit Hristos, va primi un nume nou, așa cum a primit și Simon Barjona, și va deveni un stâlp în templul lui Dumnezeu, după cum Hristos este Mielul care a fost înjunghiat și atârnat pe un stâlp în templul lui Dumnezeu. Când vor birui așa cum a biruit Hristos, vor șede și ei pe tron în locurile cerești, după cum a făcut Hristos.

Laodiceei, reprezentată prin cortul din Watertown, i se spune:

Iată, Eu stau la ușă și bat: dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Lui. Cine are urechi, să audă ce zice Duhul bisericilor. Apocalipsa 3:20–22.

Prima veritate quam Iesus discipulis patefecit, cum passiones crucis revelare coepisset, haec fuit: homines vincere debent prorsus sicut Ipse exemplum victoriae praebuerat. Homines carnem cum affectionibus et concupiscentiis crucifigere debent. Quod cum factum fuerit, in caelestibus collocabuntur.

Chiar și atunci când eram morți în păcate, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți); și ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus. Efeseni 2:5, 6.

După ce a prezentat adevărul răstignirii, în termenii responsabilității personale, Leul din seminția lui Iuda a adăugat un alt adevăr care privește zilele de pe urmă.

Căci ce-i va folosi unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde propriul suflet? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, împreună cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Adevărat vă spun: sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția Sa. Matei 16:26–28.

Quando a mensagem do Clamor da Meia-Noite for desvelada pelo Leão da tribo de Judá no período conclusivo do selamento dos cento e quarenta e quatro mil, haverá alguns que não morrerão. Então, Ele dirigiu-Se especificamente aos cento e quarenta e quatro mil, Seu povo dos últimos dias que não provará a morte. Portanto, seis dias após Sua visita a Cesareia de Filipe, o Leão da tribo de Judá desvelou uma verdade destinada a fortalecer Seus discípulos para a crise vindoura da cruz, mas, de modo ainda mais importante, ela dizia respeito à lei dominical que em breve sobrevirá.

I po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana, brata jego, i zaprowadził ich samych na wysoką górę. I został przemieniony przed nimi; a oblicze jego zajaśniało jak słońce, a szaty jego stały się białe jak światłość. I oto ukazali się im Mojżesz i Elias, rozmawiający z nim. Wtedy Piotr odezwał się i rzekł do Jezusa: Panie, dobrze nam tu być; jeśli chcesz, rozbijemy tu trzy namioty: jeden dla ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny osłonił ich; i oto rozległ się głos z obłoku, mówiący: Ten jest Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie; jego słuchajcie. A gdy uczniowie to usłyszeli, upadli na twarz i bardzo się złękli. Lecz Jezus podszedł, dotknął ich i rzekł: Wstańcie i nie bójcie się. A gdy podnieśli oczy swoje, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: Nikomu nie opowiadajcie o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie. I zapytali go uczniowie jego, mówiąc: Czemu więc uczeni w Piśmie powiadają, że Elias ma w pierw przyjść? A Jezus, odpowiadając, rzekł im: Elias wprawdzie przyjdzie najpierw i wszystko odnowi. Lecz powiadam wam, że Elias już przyszedł, a nie poznali go, lecz uczynili z nim, co chcieli. Tak też Syn Człowieczy będzie od nich cierpiał. Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu. Mateusz 17:1–13.

În pasaj, Leul din seminția lui Iuda desigilează adevărurile care îi pecetluiesc pe cei o sută patruzeci și patru de mii chiar înainte de încheierea timpului de probă, căci „vremea este aproape”. El a identificat mai întâi suferința crucii și a prezentat experiența aceasta drept diferența definitorie dintre o categorie care avea să refuze să-și exercite voința în răstignirea firii pământești și o categorie care avea să urmeze exemplul lui Hristos. Apoi le-a arătat că ei reprezentau ultima generație din istoria pământului, când aveau să existe oameni care să trăiască din vremea desigilării care a avut loc la 11 septembrie 2001 până la revenirea Sa.

Apoi El a prezentat o viziune a ființei Sale gloriificate, iar împreună cu El erau Moise și Ilie. Solia sigilării, care este desigilată, este Descoperirea lui Isus Hristos, care este asociată cu Moise și Ilie, iar acea solie a început să fie desigilată în iulie 2023, când cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, care sunt Moise și Ilie, au fost stabiliți, rând peste rând, ca simbolurile care reprezentau sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. Când cei trei ucenici au văzut viziunea și au auzit glasul lui Dumnezeu, „au căzut cu fețele la pământ și s-au înspăimântat foarte tare. Și Isus a venit și S-a atins de ei și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.”

Viziunea pe care au văzut-o cei trei ucenici reprezintă o viziune a slavei lui Hristos în zilele din urmă și, prin urmare, este aceeași viziune pe care a văzut-o Daniel în capitolul zece.

Iar eu, Daniel, singur am văzut vedenia; căci oamenii care erau cu mine n-au văzut vedenia, dar i-a apucat o mare cutremurare, așa încât au fugit să se ascundă. Astfel am rămas singur și am văzut această mare vedenie; și n-a mai rămas putere în mine, căci frumusețea mea s-a prefăcut în mine în stricăciune și n-am mai avut nicio putere. Totuși, am auzit glasul cuvintelor lui; și, când am auzit glasul cuvintelor lui, am căzut într-un somn adânc cu fața la pământ, cu fața spre pământ. Și iată că o mână m-a atins și m-a așezat pe genunchii mei și pe palmele mâinilor mele. Și el mi-a zis: Daniele, om preaiubit, înțelege cuvintele pe care ți le spun și stai în picioare la locul tău, căci acum sunt trimis la tine. Și, pe când îmi vorbea astfel, am stat în picioare tremurând. Apoi mi-a zis: Nu te teme, Daniele, căci din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, și eu am venit din pricina cuvintelor tale. Daniel 10:7–12.

Viziunea schimbării la față din capitolul șaptesprezece al Evangheliei după Matei este viziunea-oglină a capitolului zece din Daniel, care are loc atunci când oasele uscate și moarte ale lui Ezechiel sunt înviate. Viziunea și mesajul asociat ei descoperă două clase de închinători, una în cortul din Exeter, iar cealaltă în cortul din Watertown, care este adunarea batjocoritorilor a lui Ieremia și sinagoga Satanei a lui Ioan. Precum în efectele viziunii din mărturia lui Daniel, tot astfel „când au auzit ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s-au înfricoșat foarte tare. Și Isus a venit, S-a atins de ei și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.” Viziunea a fost, în ambele cazuri, atât auditivă, cât și vizuală și, în ambele exemple, a produs teamă. O „atingere” a fost necesară pentru întărire în ambele mărturii.

Vedenia o premenení bolo okrem iného dôkazom toho, že Božie slovo nikdy nezlyhá, lebo v šestnástej kapitole Matúša, v poslednom verši, Ježiš povedal: „Sú niektorí z tých, čo tu stoja, ktorí neokúsia smrť, kým nevidia Syna človeka prichádzajúceho vo svojom kráľovstve.“ Premenenie bolo znázornením príchodu „Syna človeka“ v Jeho kráľovstve.

„Moise, pe muntele schimbării la față, a fost un martor al biruinței lui Hristos asupra păcatului și a morții. El i-a reprezentat pe aceia care vor ieși din mormânt la învierea celor drepti. Ilie, care fusese luat la cer fără să vadă moartea, i-a reprezentat pe aceia care vor fi vii pe pământ la a doua venire a lui Hristos și care vor fi „schimbați, într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță”; când „trupul acesta muritor trebuie să se îmbrace în nemurire” și „trupul acesta supus putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire”. 1 Corinteni 15:51–53. Isus a fost îmbrăcat cu lumina cerului, așa cum Se va arăta atunci când va veni „a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuire”. Căci El va veni „în slava Tatălui Său cu sfinții îngeri”. Evrei 9:28; Marcu 8:38. Făgăduința Mântuitorului făcută ucenicilor era acum împlinită. Pe munte, viitoarea împărăție a slavei a fost înfățișată în miniatură — Hristos, Împăratul, Moise, un reprezentant al sfinților înviați, și Ilie, al celor luați la cer fără a vedea moartea.” Hristos, Lumina lumii, 421.

ရက်စက်တံဆိပ်ခတ်ခင်းဆိုင်ရာ အမှန်တရားတွင်၊ သမေသွားသောသူများဖွဲ့၍ ဧလိယအားဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၇ တွင် ဖော်ပြထားသည့်

တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်သည် ထိုအဖွဲ့ဝင်များဖွဲ့ကောင်းနှင့်၊ သဘောသဘောများဖွဲ့၍ မကရအေးဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသော ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၇ မှ လူအုပ်ကြီးသည် ထိုအဖွဲ့ဝင်များဖွဲ့ကောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြချက်တစ်ရပ် ပါဝင်သည်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ ပထမအသံဖွဲ့ ခေါ်ယူပြီး အခြားအဖွဲ့ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏ ဒုတိယအသံဖွဲ့ ခေါ်ယူသည်။

După atingere, Isus le-a dat ucenicilor o învățătură suplimentară când a spus: „Să nu spuneți nimănui vedenia, până când Fiul omului va învia din morți.” Vedenia schimbării la față, care este vedenia oglinzii, și vedenia lui Isaia din capitolul șase, și vedenia lui Pavel pe când era în al treilea cer, și vedenia lui Ezechiel despre roțile din mijlocul roților au fost pecetluite de Leul din seminția lui Iuda, până după învierea lui Hristos.

Învierea lui Hristos reprezintă învierea celor doi martori care erau împreună cu Hristos în însăși acea viziune, iar ei urmau să fie înviați în iulie 2023. În acel moment, mesajul sigilării avea să fie desigilat celor doi martori din Apocalipsa unsprezece și celor două grupe de credincioși, și avea să fie așezat în contextul viziunii oglinzii slavei lui Hristos la sfârșitul lumii.

Mesajul sigilării va fi, de asemenea, așezat în contextul primelor trei versete ale capitolului unu din Apocalipsa, unde este prezentat lanțul de comunicare, care reprezintă unirea divinității cu omenirea, în procesul pas cu pas prin care mesajul sigilării este adus înaintea aceluia care sunt candidați să se afle printre cei o sută patruzeci și patru de mii.

Procesul pas cu pas a fost de la Tatăl, la Fiul, la îngerul Gabriel, la Ioan, la biserici. De la Tatăl divin, la Fiul divin și omenesc, la o ființă neîntinată de cădere (Gabriel), la o ființă căzută (Ioan), la bisericile care sunt în Asia (lumea). Cele cinci trepte sunt identificate în mod specific chiar la prima menționare a Revelației lui Isus Hristos, iar a nega oricare dintre ele înseamnă a le nega pe toate.

În conformitate cu acea revelație, ucenicii L-au întrebat atunci pe Isus: „De ce dar spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?” Iar Isus, răspunzând, le-a zis: „Ilie va veni într-adevăr mai întâi și va așeza din nou toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el tot ce au voit. Tot așa va suferi și Fiul omului din partea lor.” Atunci ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Roli profetice i Gjon Pagëzorit dhe i Gjon Zbulesës është një element i mesazhit të vulosjes, dhe ata në çadrën e Watertown-it që zgjodhën ta shpërfillnin mesazhin e Samuel Snow-it, përfaqësojnë ata që nuk janë të gatshëm të pranojnë se Zoti i zgjedh njerëzit që Ai zgjedh të zgjedhë. Zëri që u përzgjedh në vitin 1989, i cili e botoi për herë të parë mesazhin e tij dyqind e njëzet vjet pas vitit 1776, në vitin 1996, i cili ishte roja që identifikoi se mjerimi i tretë kishte mbërritur më 11 shtator 2001, i cili paraqiti mesazhin mëkatar të 18 korrikut 2020, është pjesë e mesazhit të vulosjes, dhe roli i tij përfaqësohet nga Gjon Pagëzori.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Am văzut o ceată care stătea bine păzită și neclintită, nedând nicio încurajare aceluia care ar fi vrut să tulbure credința statornicită a trupului. Dumnezeu i-a privit cu aprobare. Mi-au fost

arătați trei pași — solia primului, a celui de-al doilea și a celui de-al treilea înger. Îngerul care mă însoțea a spus: «Vai de acela care va mișca o piatră sau va clinti un cui din aceste solii. Adevărata înțelegere a acestor solii este de o importanță vitală. Destinul sufletelor atârână de felul în care sunt primite.» Am fost iarăși purtată în jos prin aceste solii și am văzut cât de scump își cumpărase poporul lui Dumnezeu experiența. Ea fusese dobândită prin multă suferință și prin luptă aprigă. Dumnezeu îi condusesse pas cu pas, până când îi așezase pe o platformă solidă, de neclintit. Am văzut persoane apropiindu-se de platformă și cercetând temelia. Unele, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Altele au început să găsească vină temeliei. Ele doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi fost mai desăvârșită, iar poporul mult mai fericit. Unele au coborât de pe platformă ca s-o cerceteze și au declarat că fusese așezată greșit. Dar am văzut că aproape toți stăteau neclintiți pe platformă și îi îndemnau pe cei care coborâseră de pe ea să înceteze cu plângerile lor; căci Dumnezeu era Maestrul Ziditor, iar ei luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi condusesse la platforma cea tare, și, în unire, și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au slăvit pe Dumnezeu. Aceasta i-a mișcat pe unii dintre aceia care se plânseseră și părăsiseră platforma, iar ei, cu înfățișare smerită, au pășit din nou pe ea.”

„Am fost îndrumată înapoi la proclamarea primei veniri a lui Hristos. Ioan a fost trimis în duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească calea lui Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au avut niciun folos din învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de solia care prevestea venirea Lui i-a așezat într-o poziție în care nu puteau primi cu ușurință cele mai puternice dovezi că El era Mesia. Satana i-a condus pe cei care au respins solia lui Ioan să meargă și mai departe, până la a-L respinge și a-L răstigni pe Hristos. Făcând astfel, ei s-au așezat acolo unde nu puteau primi binecuvântarea din ziua Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea spre sanctuarul ceresc. Sfășierea perdelei templului a arătat că jertfele și rânduielele iudaice nu aveau să mai fie primite. Marea Jertfă fusese adusă și fusese primită, iar Duhul Sfânt, care a coborât în ziua Cincizecimii, a purtat mintea ucenicilor de la sanctuarul pământesc la cel ceresc, unde Isus intrase prin propriul Său sânge, ca să reverse asupra ucenicilor Săi binefacerile ispășirii Sale. Dar iudeii au fost lăsați în întuneric deplin. Ei au pierdut toată lumina pe care ar fi putut-o avea cu privire la planul mântuirii și au continuat să se încreadă în jertfele și darurile lor fără folos. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc, totuși ei nu aveau cunoștință despre această schimbare. De aceea, ei nu puteau avea parte de beneficiile mijlocirii lui Hristos în Locul Sfânt.”

«Mulți privesc cu groază la purtarea iudeilor în lepădarea și răstignirea lui Hristos; și, pe măsură ce citesc istoria rușinoasei Lui batjocoriri, cred că Îl iubesc și că nu L-ar fi tăgăduit, cum a făcut Petru, și nici nu L-ar fi răstignit, cum au făcut iudeii. Dar Dumnezeu, care citește inimile tuturor, a adus la probă acea iubire pentru Isus pe care pretindeau că o simțeau. Întreg cerul a urmărit cu cel mai adânc interes primirea soliei primului înger. Dar mulți care mărturiseau că-L iubesc pe Isus și care vărsau lacrimi când citeau istoria crucii au batjocorit vestea cea bună a venirii Lui. În loc să primească solia cu bucurie, au declarat că este o amăgire. I-au urât pe cei care iubeau arătarea Lui și i-au dat afară din biserici. Cei care au respins prima solie nu au putut fi ajutați de a doua; nici nu au fost ajutați de strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al sanctuarului ceresc. Și, prin respingerea celor două solii anterioare, și-au întunecat

într-atât înțelegerea, încât nu mai pot vedea nicio lumină în solia îngerului al treilea, care arată calea spre Locul Preasfânt. Am văzut că, după cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot astfel bisericile de formă au răstignit aceste solii și, prin urmare, nu au nicio cunoștință despre calea către Locul Preasfânt și nu pot fi ajutate de mijlocirea lui Isus de acolo. Asemenea iudeilor, care își aduceau jertfele lor zadarnice, ele își înalță rugăciunile lor zadarnice către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de amăgire, își asumă un caracter religios și îndreaptă mințile acestor preținși creștini spre sine, lucrând cu puterea sa, cu semnele sale și cu minunile sale mincinoase, pentru a-i prinde în lațul său. Pe unii îi înșală într-un fel, iar pe alții în altul. El are diferite amăgiri pregătite pentru a influența minți diferite. Unii privesc cu groază la o înșelăciune, în timp ce primesc cu ușurință o alta. Satana îi înșală pe unii prin spiritism. El vine și ca un înger de lumină și își răspândește influența peste țară prin intermediul unor reforme false. Bisericile sunt înălțate și socotesc că Dumnezeu lucrează în chip minunat pentru ele, când, de fapt, este lucrarea unui alt duh. Entuziasmul se va stinge și va lăsa lumea și biserica într-o stare mai rea decât înainte.»

„Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii de nume și în bisericile căzute, iar înainte ca plăgile să fie revărsate, slujitori și membri ai poporului vor fi chemați să iasă din aceste biserici și vor primi cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta; și, înainte de a fi dată marea strigare a celui de-al treilea înger, el stârnește o agitație în aceste comunități religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să poată crede că Dumnezeu este cu ei. El speră să-i înșele pe cei sinceri și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci, și toți cei care sunt sinceri vor părăsi bisericile căzute și își vor lua poziția alături de rămășiță.” Early Writings, 258–261.